

The bright vermilionred, stout bill, rather long and scarlet legs, jet-black hood of head (like that of the Little Gull) and total absence of black on wing are decisive field characters. The alarm-note is a not very harsh, almost catlike "kiow".

This is the third time that the occurrence in Holland of the Mediterranean Black-headed Gull has been established, for besides the Schouwen-case the bird was observed for the first time on May 15, 1930, near Leersum.

Een nieuw broedgeval van de oeverloper, *Actitis hypoleucos* (L.), in Nederland

door

A. TIMMERMAN

(met 1 tekstfiguur)

(With summary: A new breeding-case of *Actitis hypoleucos* (L.) in the Netherlands)

(tevens 33ste Publicatie van de „Club van Zuiderzeewaarnemers”)

Met betrekking tot het broeden van de oeverloper in Nederland zijn slechts enkele gegevens uit de literatuur bekend. Door de waarneming op 20 Juni 1920 van 1 volwassen ex. en 3 vrij grote juv. aan de Waal bij Nijmegen werd het broeden van deze soort in ons land voor het eerst waarschijnlijk gemaakt. Eén van deze juv. bevindt zich in de collectie van het Rijksmuseum van Nat. Historie te Leiden. In de volgende jaren kwamen in dit gebied geregeld 2 paren voor. Op 31 Mei 1924 werd aldaar onder een wilgenstruik een nest met 4 eieren gevonden; dit legsel is aanwezig in de collectie van het Rijksmuseum van Nat. Historie te Leiden (OOMEN, 1924). VAN DEN BURG zag op 20 Juni 1942 aan een plas bij de Gelderse IJssel tussen Arnhem en Doesburg een paartje met 2 (vermoedelijk zelfs 3) juv. (BROUWER, 1942). In 1949 nam KLUYVER in oude steenovensgaten aan de Rijn bij Heelsum steeds 2 alarmerende vogels op een bepaalde plek waar, hetgeen broeden doet veronderstellen (TEN KATE, 1949).

Op 25 Mei 1950 werd door schrijver een nest met 4 eieren van deze soort gevonden op het Grote Vogeleiland in het Zwarte Meer-waterwildreservaat. Het nest lag aan de N.W. zijde van het eiland tegen een vloedmerk aan, dat in hoofdzaak uit mattenbiesmateriaal bestond; het ondiepe nestkuiltje was bekleed met zeebies- en rietstengels (zie de photo). Het was ongeveer 8 m van de waterkant verwijderd. De 4 crèmekleurige eieren waren aan het stompe einde dicht bezet met talrijke licht- en donkerbruine vlekken; in de ondergrond schenen vele kleine fletsblauwe vlekjes door. De afmetingen van de eieren, welke door D. BAKKER werden bepaald, waren als volgt:

No.	Max. lengte in cm. (Maximum height in cms.)	Max breedte in cm. (Maximum breadth in cms.)
1	3.55	2.68
2	3.49	2.68
3	3.59	2.66
4	3.68	2.64

WITHERBY (1947) vermeldt als gemiddelde voor 100 eieren, welke in Engeland waren gevonden, een lengte en breedte van resp. 3.64 en 2.627 cm.

Op 5 Juni bleek het nest leeg te zijn. Eischalen werden echter niet gevonden; wel werd daarna 2 weken achtereen een alarmerende oeverloper in de buurt van het nest gehoord.

Foto D. BAKKER

Nest van de oeverloper. *Actitis hypoleucos* (L.), gelegen op het Grote Vogeleiland in het Zwarte Meer-reservaat (27-5-'50). (Nest of *Actitis hypoleucos* in the water-fowl-reserve Zwarte Meer)

Summary.

Actitis hypoleucos is a very rare breeding bird in the Netherlands. The first breeding record of this species in this country dates from 1920. On May 25th 1950 a nest with four eggs was found on the Grote Vogeleiland in the water-fowlreserve Zwarte Meer. The measures of the eggs are given in the table.

Literatuur.

BROUWER, G. A. (1942): Broedvogels. *Ardea*, 32.

- KATE, C. G. B. TEN (1949): Ornithologie van Nederland, 1948, 2e en 1949, 1e mededeling. *Limosa*, 22.
OOMEN, H. A. P. C. (1924): Een nieuwe Hollandse broedvogel: de Oeverloper (*Tringa hypoleucos* L.). *Ardea*, 13.
WITHERBY, H. F., c.s. (1947): The handbook of British birds, Vol. IV.

De broedende slechtvalk, *Falco peregrinus* Tunst., in het seizoen 1950

door

A. B. WIGMAN

(met 2 tekstfiguren)

(With summary: Breeding Peregrine 1950)

Op 6 April 1950 werd de slechtvalk nagenoeg terzelfde plaatse als in 1949 (zie *Limosa*, 22, p. 337—341) broedende aangetroffen door de heren R. HOLTHUIS en J. Ex. Dezelfde dag zag ook ik de beide vogels roepend en kringend boven het nestterritorium. Het horst, dat 3 eieren bleek te bevatten (zie fig. 1), bevond zich wederom in een kleine groep grove dennen, z.g. vliegmast, aan de rand van een reeds weer begroeide zandverstuiving. Hoogte $\pm 3\frac{1}{2}$ m en afstand van het horst '49 ongeveer 350 m (zie fig. 2). Er werd zo min mogelijk bezoek gebracht aan het milieu en 14 April berichtte de heer J. PHILIPPONA mij, dat alles nog in orde was, terwijl ook 22 April het ♂ ter plaatseesignaleerd werd, evenals op 30 April. Wij meenden derhalve, dat alles een gunstig verloop zou hebben, niettemin bleken bij een ingesteld onderzoek enkele dagen nadien de eieren helaas uit het horst te zijn verdwenen. Er zijn tekenen die er op wijzen dat zulks door 's mensen hand geschiedde. Middeleerwijl vond de heer J. STOFFEL de vogel d.d. 21 Mei — toen ik wegens de Club-excursie naar het Zwanenwater afwezig was — opnieuw broedend in een 7 à 8 m hoge kroonden, enkele km noord-oostelijker. Dit nest — oorspronkelijk, evenals de voorgaande twee, door een kraai gebouwd — bevatte op onze inspectie de volgende dag twee eieren en onverwijd werden deugdelijke maatregelen getroffen om de boom door omwikkeling met prikkeldraad onbeklimbaar te maken. Na mijn terugkeer van het Ornithol. Congres in Zweden bleek het horst tot ons grote leedwezen verlaten en het legsel verdwenen; vermoedelijk is zulks door kraaien geschied, want de boom was stellig niet beklommen. Ik houd het ervoor, dat de eieren onbevruucht zijn geweest en om die reden door het paar werden verlaten. Dit vertoonde zich sindsdien zelden meer in de omgeving.

Het schijnt bij deze soort veel voor te komen, dat het tweede broedsel geheel of ten dele schier is. B. H. RYVES schrijft in zijn "Bird-life in Cornwall" (London, 1948) hieromtrent de volgende merkwaardige bevindingen: